

4 adventná neďa 2022 A

AI Istý katolík dostal zaujímavú otázku: "Koľkokrát sa v omši opakuje pozdrav Pán s vami?" A tak dotýčny začal pomaly a rozvážne počítať: "V úvode, pred ohlasovaním evanjelia, pred eucharistickou modlitbou a pred záverečným požehnaním."

KE Tieto momenty vo svätej omši nám pomáhajú uvedomiť si hĺbku a krásu dnešného úryvku z Matúšovho evanjelia: „Hľa, panna počne a porodí syna a dajú mu meno Emanuel,“ čo v preklade znamená: Boh s nami.

DI V biblickej tradícii je vo veriacom Božom ľude prítomné presvedčenie, že Boh je na jeho strane, že je uprostred neho, že je s ním, že koná v ich prospech. To je základom aj Izaiášovho proroctva o Emanuelovi, ktorý je znamením Božej ochrany. V hlbšom chápaní Božieho slova sa Emanuel stáva znamením Božej spásonosnej prítomnosti. Prvé kresťanské spoločenstvá vidia naplnenie tohto proroctva v príchode Božieho Syna na svet. Stal sa človekom pri svojom panenskom narodení. Vo svojom životnom poslaní uskutočnil plnú prítomnosť Boha medzi ľuďmi tým, že odstránil moc hriechu nad človekom. Ježiš je stále s nami a pracuje v náš prospech.

PAR Pozdrav "Pán s vami" teda nie je len zbožným želaním, ale skutočnosťou. Je to vyznanie našej viery, že Pán je vždy s nami a bude s nami až do konca čias. Zvolať "Pán s vami" a odpovedať "I s duchom tvojím" teda znamená vyznať svoju vieru, že Pán úplne spojil svoj život s nami a že chce žiť s nami vo všetkom, čo žijeme, aby premenil náš život na uctievanie a oslavu Otca. Samozrejme, môžu existovať pochybnosti. Často to vyjadrujeme otázkou: "Kde bol Boh, keď...?" Odpoveďou môžu byť tieto dva príbehy.

MY Manželský pár mal vo zvyku chodiť nakupovať starožitnosti a porcelán. Tentoraz to bolo ich dvadsiate piate výročie svadby. Jedného dňa si v starožitníctve všimli krásny porcelánový pohár na čaj. Pýtali sa predavača: "Smieme ho vidieť? Nikdy sme nevideli taký krásny pohár." Keď im predavač podal pohár, ten začal rozprávať. "Nie vždy som bol pohár. Boli časy, keď som bol červený a bol som hlina. Mój majster ma vzal, váľal ma a búchal znova a znova, až som zakričal: "Nechaj ma na pokoji." Ale on sa len usmial a povedal: "Ešte nie." Potom som sa dostal na hrnčiarsky kruh, a zrazu som sa točil a točil a točil. "Prestaň! Hlava sa mi točí!" zvolal som. Ale majster sa len usmial a povedal: "Ešte nie." Potom ma strčil do pece. Nikdy som necítil také teplo. Rozmýšľal som, prečo ma chce spáliť, kričal som a búchal na dvere. Cez otvor som videl, ako krúti hlavou, a mohol som mu čítať z pier, ako hovorí: "Ešte nie." Konečne sa dvere otvorili, položil ma na poličku a ja som začal chladnúť. "Tu je to lepšie,"

povedal som. Majster vzal štetec, očistil ma a celý ma pomaloval. Výpary ma štípali. Myslel som, že sa zadusím. "Prestaň, prestaň!" kričal som. Len pokrútil hlavou a povedal: "Ešte nie." Potom ma dal do rúry znova, ale inak ako prvýkrát. Táto bola dvakrát taká horúca a vedel som, že sa zadusím. Prosil som. Rozplakal som sa. Celý čas som ho videl cez okno, ako krúti hlavou a hovorí: "Ešte nie." Potom som si uvedomil, že nemám nádej. Nikdy sa mi to nepodarí. Chcel som sa vzdať. Ale dvere sa otvorili, vzal ma von a položil na policu. O hodinu neskôr mi podal zrkadlo a povedal: "Pozri sa na seba." A ja som sa pozrel. Povedal som: "To nie som ja. To nemôžem byť ja. Som taký krásny. Vtedy mi môj pán povedal: "Chcem, aby si si zapamätal, že viem, ako to bolí, keď si váľaný a búchaný, ale keby som ťa nechal na pokoji, vyschol by si. Viem, že sa ti točila hlava, keď som ťa točil na kruhu, ale keby som prestal, rozpadol by si sa. Viem, že v peci bolo horúco a neprijemne, ale keby som ťa do nej nevložil, praskol by si. Viem, ako ťa štípali výpary, keď som ťa celého čistil a natieral, ale keby som to neurobil, nikdy by si nezostal tvrdý ani by si nemal žiadnu farbu. A keby som ťa nedal do tej druhej pece, dlho by si neprežil, pretože si ešte potreboval zosilnieť. Teraz si hotový. Si to, čo som mal na mysli, keď som s tebou začínal."

Druhý príbeh o Božej prítomnosti v živote človeka je známejší. Istá žena hovorí: Jednej noci sa mi prisnil sen. So svojím Pánom som kráčala po pobreží. Na temnom nebi sa premietali obrazy môjho života. Životný príbeh sprevádzalo dvojce stôp v piesku, jedny šľapaje moje, tie druhé patrili môjmu Pánovi. Keď sa mi zjavil posledný obraz, pozerala som za seba na tie vyšliapané stopy, a aké bolo moje prekvapenie! Vidím, že ne jeden raz sa v piesku črtajú len jedny stupaje. A bývalo to práve v tých najťažších a najsmutnejších obdobiach môjho života. Dlho mi to nedávalo pokoj, až som sa v rozpakoch k Pánovi obrátila: „Pane, keď som sa rozhodla nasledovať Ťa, sľúbil si, že celou cestou pôjdeš so mnou a budeš sa mi prihovárať. Ale videla som, že v tých najbolestnejších chvíľach môjho života sa v piesku črtali len jedny šľapaje. Vskutku nechápem, ako si ma mohol nechať samotnú, keď som Ťa najväčšmi potrebovala.“ On zašepkal: „Dieťa moje drahé, mám ťa rád a nikdy ťa samotnú nenechám, nikdy, ani keď doľahne ťarcha života a osud ťa bude skúšať. Tie jedny stopy, ktoré si videla, zostali práve z chvíľ, keď som ťa niesol.“

ADE Boh je s nami najmä vo chvíľach, keď si myslíme, že nás opustil. Dáva nám silu niesť náš život so všetkým dobrým i zlým. Očakáva od nás len jedno, že mu budeme dôverovať. Amen.